

Naročilo!

Po jezeru čolnič plava,
V čolnu mlad sedi čolnar;
Valček z valčkom poigrava,
V valčke mladi zre veslár.

Čolnič ziblje se in ziblje,
Valčki pa pred njim bežé;
Drug se drugemu ugiiblje,
Svoja pota vsi hité.

Le vesláj, moj znanec mladi,
Vodi narod moj zvestó;
Da to ljudstvo v svoji nadi
Zrelo kdaj bo za nebó.

Vôdi s krepko roko veslo,
V varno lukó vodi čoln —
„Veren narod“ to je geslo,
In ti zanj ljubavi poln.

A. P.



Bežni čas.

Kako smo nekđaj peli,
Med rožami živeli —
Nič mislili naprej

Kje časi so že tisti!
Jesen . . . poslednji listi
Šusté z otrplih vej.

Ej, čas hiti, ne vpraša,
S snegovi ne odlaša,
Le tek njegov umej!

Jos. Bekš.



Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

25. Pri majhni vodi se lažje napije, kot pri veliki.

Gotovo že poznate junaka Gedeona; če ne, pa poglejte v „zgodbe svetega pisma“ (št. 47). Kako se je prepričal, kateri so njegovi najhrabrejši bojevniki? Vsled božjega povelja je peljal vse odbrane vojščake, 10.000 mož, k vodi. One, kateri so kar stoje s periščem vodo zajemali in naglo pili, je odločil posebej, in one, kateri so poleg vode pokleknili in na tleh ležé pili iz potoka, tudi posebej v drugo krdelo. Prvi — bilo jih je samo 300 — so pokazali zmernost, zatajevanje in odločnost; vsi drugi pa nezdržnost, nedoločnost in mehkužnost, zato jih je poveljnik odslovil domov.

Na to dogodbo sem vas opozoril zato, ker razvidimo iz nje, da so ljudje že takrat enako pili iz potoka ali reke, kakor mi sedaj, če nimamo nobene posode pri rokah. Kako si pa pomagamo, ako teče voda po zlebu ali iz cevi? Kajne usta nastavimo pri iztoku, ali pa v zlebu roko pritisnemo in zajezimo ter pijemo. A tako se lahko pije le tedaj, ako je voda majhna. Poleg velike deroče reke je jako težavno in zelo nevarno se tako